

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobkyně: J. B.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ze dne 5. 3. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 29. 10. 2020, č. j. X, odňala žalobkyni od 12. 12. 2020 invalidní důchod, neboť podle posudku MSSZ Brno ze dne 13. 10. 2020 již žalobkyně není invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %. Námitky žalobkyně žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Vycházela z posudku o invaliditě, podle něhož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti

posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), tj. středně těžké omezení hybnosti kolenního kloubu/kloubů, pro kterou se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti 15 – 30 %. Samotné postižení kolene by odpovídalo spodní hranici pásma, pro souběh zdravotních potíží (posttrombotický syndrom bez podstatného omezení funkce končetiny) a s ohledem na profesi (posuzována jako pekařka) voleno ve shodě s prvostupňovým posouzením 25 %.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, v níž namítá, že byl nedostatečně posouzen její zdravotní stav a má ještě absolvovat další vyšetření, na jejichž výsledky žalovaná nečekala a vydala napadené rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve svém vyjádření uvádí, že žalobkyně nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu. S ohledem na tuto skutečnost navrhuje, aby soud provedl důkaz odborným lékařským posouzením posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
5. Žaloba **není důvodná**.
6. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %.
7. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek této posudkové komise, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné

lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013 – 22).

8. Žalobkyni byl od 21. 11. 2019 přiznán invalidní důchod I. stupně. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo v prvním stupni i v námitkovém řízení (zdravotní stav žalobkyně byl posouzen ve dnech 21. 11. 2019 a 25. 3. 2020) shodně označeno zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 10b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. postižení levého kolenního kloubu s nestabilitou. Vzhledem k tomu, že se jedná o postižení jednoho kloubu a nikoliv značnou nestabilitu, spíše viklavost, bylo by na místě zvolit dolní hranici poklesu pracovní schopnosti, s ohledem na posttrombotický syndrom levé dolní končetiny však byla zvolena horní hranice, tj. 30 %, která byla dále navýšena na celkových 35 % s ohledem na profesi žalobkyně.
9. Zdravotní stav žalobkyně byl v prvním stupni opětovně posouzen dne 13. 10. 2020, zde již lékař posudkové služby konstatoval, že zdravotní stav žalobkyně odpovídá postižení dle kapitoly XV., odd. B, položce 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s poklesem pracovní schopnosti 25 %. V námitkovém řízení byl zdravotní stav žalobkyně posouzen dne 25. 2. 2021. Posudkový lékař dospěl k závěru, že u žalobkyně jsou v popředí ortopedické potíže – stav po distorzi levého kolene z roku 2016, po artroskopii z roku 2017 s přetrvávajícími reziduálními obtížemi a dále stav po trombóze bérceových žil z roku 2017 a recidivě z roku 2018 s projevy lehkého posttrombotického syndromu. Konstatoval, že nebyla dána trvalá platnost posouzení, neboť ortopedická léčba nebyla ukončena a byl možný další vývoj zdravotního stavu v budoucnu. V roce 2018 po distorzi a artroskopii zjištěna viklavost kolene a zvažována reartroskopie. Dle lékařských zpráv z roku 2020 funkčně omezení hybnosti levého kolenního kloubu, aktuálně není popisována žádná významná nestabilita kloubu objektivně, vazy pevné, příčinou subjektivních potíží (bolesti, mravenčení prstů) velmi pravděpodobně kalcifikace (tzv. kloubní myška). Z tohoto důvodu nelze nadále řadit do položky poškození vazivového aparátu kolene s nestabilitou. Zvoleno tedy zařazení do kapitoly XV., odd. B, položky 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity), tj. středně těžké omezení hybnosti kolenního kloubu/kloubů, pro kterou se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti 15 – 30 %. Samotné postižení jednoho kolenního kloubu by odpovídalo spodní hranici pásma, pro souběh zdravotních potíží (posttrombotický syndrom bez podstatného omezení funkce končetiny) a s ohledem na profesi (posuzována jako pekařka) voleno ve shodě s prvostupňovým posouzením 25 %.
10. Jelikož žalobkyně v žalobě nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, vyžádal krajský soud ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Zdravotní stav žalobkyně byl posudkovou komisí posouzen dne 25. 11. 2021.
11. Posudková komise shrnula dostupnou zdravotní dokumentaci žalobkyně, výsledky předchozích posouzení jejího zdravotního stavu a přezkoumala žalobkyní nově doložené lékařské nálezy. Při jednání žalobkyně uvedla, že největší potíže jsou s kolenem a páteří, noha jí mravenčí a mrtví, koleno nenarovná, má ho stále pokrčené. Udává z pravé strany bolesti od páteře až ke kotníku.

12. Při jednání komise byla žalobkyně vyšetřena ortopedem. Ve vztahu k levému kolenu z vyšetření vyplývá, že úlevová poloha v 10 st. semiflexi, patelofemorální skloubení, manévry na menisky negativní, po uvolnění pohyb 0-0-100 poté bolest a tlak, postranní vazy pevné, v semiflexi lehce volnější vnitřní postranní vazy, přední zásuvka negativní, lachman negativní, pivot zatíná.
13. Na základě zdravotní dokumentace posudková komise shrnula, že již dle vyšetření z října 2019 objektivně prokázán stoj norma, chůze v normě bez pomůcek, dle ortopedického vyšetření v březnu 2020 objektivně omezena flexe na 70 st., drobná kalcifikace v oblasti horního polu pately, není však popisována nestabilita kloubu ani vazivového aparátu ani výrazné porušení stereotypu funkce končetiny. Posudková komise zhodnotila zdravotní stav žalobkyně ve shodě s tím, jak byl posouzen v řízení před žalovanou. Konstatovala taktéž míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %, zhodnotila přitom také profesi žalobkyně a udávané subjektivní obtíže. Tyto subjektivní potíže mohou dle posudkové komise vést specialistu k dalším vyšetřením, nemohou ovšem být dokladem funkčního omezení, které je při posuzování zdravotního stavu zásadní.
14. Posudková komise vycházela ze všech dostupných lékařských zpráv a dospěla ke stejnému závěru jako posudkoví lékaři ve správním řízení. Podstatná dle krajského soudu je ta skutečnost, že ze shromážděných podkladů učinili všichni posudkoví lékaři shodný a lékařskými důvody podepřený závěr – v případě žalobkyně je dominantní příčinou nepříznivého zdravotního stavu středně těžké omezení hybnosti levého kolene, přičemž se ovšem nejedná o značnou nestabilitu kolenního kloubu a ani není přítomno výrazné porušení stereotypu chůze (předchozí závěr o podřazení postižení pod položku 10b stejného oddílu téže kapitoly proto není na místě).
15. Posudkoví lékaři zohlednili také přidružené postižení, tj. posttrombotický syndrom bez podstatného omezení funkce, který by samostatně vedl k poklesu pracovní schopnosti o 10 % (dle kapitoly IX, odd. B pol. 10a přílohy vyhlášky o posuzování invalidity). Zohledněna byla i profese žalobkyně a subjektivně udávané četné obtíže (samotné ortopedické postižení by odpovídalo spíše dolní hranici poklesu pracovní schopnosti o 15 %). Lze se ztotožnit i s posudkovým závěrem, že subjektivně udávané obtíže nebylo možné zohlednit jiným způsobem, neboť lékaři musí vycházet z objektivního hlediska – tj. z nálezů ošetřujících lékařů nebo vlastního funkčního vyšetření. Obecně není možné zcela vyloučit, že v budoucnu dojde ke změně zdravotního stavu, resp. že současné diagnostické závěry budou na podkladě nových vyšetření přehodnoceny (z posudkové dokumentace vyplývá, že již v roce 2018 byla zvažována reartroskopie, stav byl však nedořešen nejprve pro trombotické komplikace, následně z neznámých důvodů a poté i v důsledku omezení z důvodu epidemické situace). Na podkladě současné zdravotnické dokumentace a výsledků vyšetření před posudkovou komisí má však krajský soud za to, že posudek splňuje zákonné požadavky a poskytuje úplný a přesvědčivý obraz o zdravotním stavu žalobkyně.
16. S ohledem na skutečnost, že závěry lékařského posouzení ve správním řízení i v soudním řízení jsou ve vzájemném souladu a vychází z lékařské dokumentace žalobkyně, neshledal krajský soud posouzení zdravotního stavu ve správním řízení nedostatečným, jak se namítá v žalobě. Žádné konkrétnější výhrady pak žalobkyně proti tomuto posouzení ani nevznáší. Je pravdou, že žalovaná nevyčkala výsledků vyšetření, která žalobkyně v průběhu

správního řízení avizovala. Pokud by však z těchto vyšetření vzešly nějaké pro věc podstatné poznatky, bylo by možné je zohlednit v řízení před zdejším soudem. K tomu ovšem v této věci nedošlo.

V. Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 23. března 2022

Mgr. Filip Skřivan, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
R. B.